

lige Ønske om en egen Forbindelse til Tyskland, dernæst den preussiske Regerings Ønske om i videste Maal at udnytte sine egne Jernbaner fremfor at tage Hensyn til vor sydgaaende Trafik, der gaar med de mecklenburgske Jernbaner. Og disse to Ønsker mødes deri at drage Trafikken ad denne unaturlige Vej. Den naturlige Vej er Gedser—Warnemünde eller Syltholm—Femern, og det at arbejde paa at udvikle den naturlige Route for Trafikken er et fornødt Arbejde, et Arbejde, hvor man har al mulig Udsigt til at naa et godt Resultat. De andre kæmpe mod alle gode Guder, for de kæmpe for en unaturlig Plan, Trelleborg—Sassnitz.

Saa er der Spørgsmaalet om Besparelse. Jeg vil dertil sige, mine ærede Medlemmer, at jeg synes, vi ikke have Raad til at lade være at bygge Broen. Naar vi ved den reelle Nettoudgift af omtrent $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr. naa til en Indtægt i Form af Driftsbesparelse paa omtrent 400,000 Kr., er det en Forrentning, som en Forretningsmand maa være glad ved. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) mente, at der vilde være opnaaet en Fordel, om der havde foreligget Tilbud paa samtlige Planer og Muligheder. Jeg skal dertil sige, at jeg tror, det ikke vilde have været muligt uden at gaa til en ny stor Bevilling at fremkalde Tilbud, thi det er en kostbar Sag at udarbejde saadanne Tilbud, det kræver mange dygtige, højt betalte Menneskers Tid. Grunden, hvorfor vi her kunde skaffe en rig Tilgang af Tilbud, var den, at Planen ved sin iøjenspringende Naturalighed, sin indre Sundhed sagde de Mennesker, at her var Grund til at gøre en Indsats af Arbejde og Penge ved at gøre Tilbud. Hvis vi havde taget Tilbud paa alle Planer, kunde vi have været sikre paa, at de under alle Omstændigheder ikke vare komne med Tilbud, som ere helt nede ved Grunden. Der er altsaa intet Tilbud indhentet paa den vestlige Linie. Forholdet var, at indenfor Regeringens Teknikere og Regeringen mente man, at der ikke kunde være Tale om andet end den østlige Linie.

Jeg skal, af Hensyn til Tiden og Ønsket om at faa sluttet Forhandlingen i Dag, indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ludvig Reventlow: Den højtærede Minister anførte som Grund til, at Forslaget først er fremkommet her i Tinget i disse Dage og ikke fremlagt i Begyndelsen af Samlingen, at det havde kostet saa meget Arbejde at faa det saa vidt, som det er kommet, og at der har været arbejdet i Ministeriet med Flid baade Nat og Dag. Derom tvivler jeg ikke, jeg stoler i den Henseende ganske paa den højtærede Ministers Ord. Men det forekommer mig, at den Grund alligevel ikke er tilstrækkelig gyldig for den højtærede Minister. Det forekommer mig, at der ikke ret vel kan anføres nogen virkelig gyldig Grund for først at forelægge dette Lovforslag nu, naar der i den i Fjor vedtagne Lov udtrykkelig siges, at Lovforslaget skal forelægges i Begyndelsen af den Rigsdagssamling, som nu er paa sjette Maaned. Hvis det viste sig, at den højtærede Minister ikke kunde faa Lovforslaget færdigt, lad mig sige inden Jul, forekommer det mig, det havde været naturligt, at den højtærede Minister var kommen til Rigsdagen og havde sagt: Det er mig umuligt at faa dette Lovforslag færdigt i Begyndelsen af Samlingen, som det egentlig skulde være, jeg maa have Dispens, eller vi maa have Loven forandret, og den højtærede Minister kan være overbevist om, at han havde faaet Støtte her i Rigsdagen. Men ganske at overse en Lov, blot fordi det ikke er ret vel muligt at efterkomme den, roligt at lade Loven sove, forekommer mig ikke rigtigt, og jeg kommer til at mindes et Ord, som vi alle sluttede os til — jeg kunde sige med Begejstring —, og det er: Lov er Lov, og Lov skal holdes.

Formanden: Det vilde være ønskeligt, om den foreliggende Sags Behandling kunde tilendebringes i dette Møde, da 3die Behandling af Finansloven vil begynde paa Mandag. Der er endnu 5 Talere indtegnede. Jeg vil henstille, om ikke de efterfølgende Talere, for saa vidt det ikke skader Sagens gode Behandling, ville finde Anledning til at indskrænke Taletiden for at undgaa Aftenmøde, selv om vi til Gen-